

Längta efter Den gode ledaren

Häromnatten hade min son en dröm om hur man löser alla världsproblem. Han hade allting klart för sig, hur den globala fördelningspolitiken skulle se ut och hur man genomför den. Hur man omedelbart kommer tillrätta med samtliga miljöproblem och i en handvändning får alla människor att inse hur viktigt det är med kärlek, fred och förståelse. Ingen skulle vara taskig mot någon annan och vi skulle leva lyckliga i alla våra dagar.

Tyvärr glömde han bort hur allt det där skulle gå till i samma ögonblick som han vaknade. Kvar fanns bara den tveklösa känslan av att det skulle vara möjligt.

Hela morgonen höll han sedan ett hett brandtal, endast avbrutet av frukostintag och tandborstning. Världen är genomrutten! proklamerade han. En förändring måste ske! Om inte annat, så genom socialistisk diktatur! Jag skrockade pragmatiskt, som den medelålders käring jag är. Om det vore så enkelt, min vän! Om det fanns två människor på jorden som tyckte likadant!

Det är det som är nackdelen med diktaturer. Någon ska bestämma vad som är bäst för alla andra. Även med aldrig så goda avsikter stupar det på sin egen orimlighet. Meningsmotståndare kommer alltid att finnas. Det spelar ingen roll hur bra argument man har för sin diktatur, hur många pansarvagnar som trafikerar gatorna eller massgravar man fyller. Det finns alltid en till som tycker annorlunda, och en till och en till.

Så många tror sig veta vad som är bäst för världen. De är till och med villiga att gå i döden för det. För sin gud, för konungen eller Saken. De spränger sig i bitar, kastar gatsten, kidnappar rikemansbarn och utdömer fruktansvärda brott mot mänskligheten. De gör sin plikt eller ägnar sig åt civil olydnad. De har onda eller goda avsikter, uppenbara eller dolda till och med för dem själva. Det enda de har gemensamt är en brinnande övertygelse om att de gör det absolut rätta. De vill förändra världen till ett bättre ställe att vara på, och vet exakt hur det ska gå till.

Men ingenting kan genomföras till fullo. Allting förblir oavslutat och varje människa är ett mysterium. Det är det som gör det så svårt att leva här. Vi längtar efter en rättvis värld och en sanning som överglänser allt. Vi längtar efter Den goda ledaren som ska ta hand om allting så att vi äntligen får slappna av och ägna oss åt det vi egentligen är bra på (typ: äta, dricka och vara glada). Men den fulländade diktaturen lyser med sin frånvaro. Ingen ledare blir någonsin så stor. Inte ens min son, även om jag skulle önska det.

© Tina Messing

Även publicerad i Stockholm City 11 mars 2004